

PRZEDMOWCA (1) *sb m*

N sg przedmowca.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Osoba wygłaszająca prolog w utworze dramatycznym: Prologus, Który w komediach albo w ynłych grách przedmowę mówi/ Przedmowcá/ Pierwíza ofobá. Mqcz 325a.

Synonim: prolog.

MPi